

296

C-46-10

Arm.	Pres.	C.	N
189	III	h	5

L' Arriuada

de L' Didot.

Pessa ab un acte y en vers
catalá original de

Abelardo Coma

-1873-

MS. 648

1770

1770

1770

1770

- Personas -

=

Dª Paça

Marieta

Pau (didot)

Pepito.

Geroni. (mossa)

Luiset. (noy)

=

Escena 1^a

Dª Paça y Pepito.

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

Acte unich

Lo teatro representa l'jardi
d'una torre de l'Putchet. A la
dreta de l'espectador l'entrada
de la casa ab tres esglons que
dona a l'interior. Al costat mateix
prop del reixat, un banc tocant
un arbre qu'hi haurá darrera.
Taula rustica al mitx y quatre
cadiras.

Escena 1^a

Dª Paca y Pepito.

D^a Pa = : No t' van dir que avuy vindriam
Pep = Li, Mamá, vóitq' teni carta;
saps que ahí la varem rebre
; De content no se que m' passou!
Dintre poch devrián de aqui,
Oh y ell sempre está de guasa.
D^a Pa = Per mi crech que t' vas locán;
; per ventura es cosa estranya
que avuy vingui aqui l' Didot?
Pep = Com que ab ell la naya baixa.
D. Pa = ; Lui vols dir lo Marieta?
Pep = Dona, esclá.
D^a Pa = ; Quedo parada!
Pep = Com la tasla
D^a Pa = ; Que m' de fer?
Pep = ; Lo tenim d'aná a rebre ara

Da Pa = : Mira, que hi vaigi n' Geroni
: I n' Lluiset, no sap hont para?

Pep = : Brech que juga per ellà l'hort
cassant grillo y sargantanas

Da Pa = : Que ya ho sap que venen ellò?
Yo no ho crech....

Pep = No ho sap encara

Da Pa = Donchs milló, així l' suspendre'm

: Que es allò? (mirant a un

costat veient l'noy

que ve)

Pep = Dalt d'una canya
crech que hi porta algun aucell.

Ueu dintre = : Mamà, mira quina rata!

Escena 2^a

Dito, Lluiset ab una rata lligada al
cap de munt d'una canya.

Lluï = Era à l'hort, menjaba cols. (per la rata)

D^a Pa = ; Tren aixó d'aquí, pavana!

Lluï = Despues una sargantana
y una colla de cargols,
(ensenyant)

Pep = Bueno, llessa aquesta rata,
ó sino donaba l'gat.

Lluï = ; Ay vaticà, m'ha escapat!
(volent posar-se à terra
li fuig.)

Pep = Brava cosa!

D^a Pa = Pron sargata.

; Y digas, que fa n' Geroni

Lluï = És allà que fa escarabals.

D^a Pa = Donchs que vingui

Lluï = ; Bè!

Pep = ; Ja micas?

D^a Pa = ; Veija!

Lluï = ; Vatura l' dimoni. (envà)

=

Escena 3^a

D^a Pa y Pepito.

=

D^a Pa = ; Lluï es dolent aquest ricot!

Pep = Com que tu tot li comportas...

D^a Pa = Si coneixes fesho á micas

Bé, ; y que diu la carta? Domba

Pep = Bé, llegeixla tu mateixa;

ya veuràs qu' es cosa bona.

D^a Pa = ; Lluï es així emborrat d'aquí?

; la fetxa? - quina lletrota!

Cariñosos padres del niño: (llegint)
sabreis que mañana hace,
y os traeré dentro de un caco
un regalo cuom cariño.
Lo tomareis ab agrado,
y de mi siempre tomat
esta buena voluntat
Un polastro bien asado
y tapado sobre todo
cuam pantallas de la higuera;
siendo así de esta manera
no rebrá golpes de codo.
Dispensatme la letrota
pues la hi echo tan deprisa
que al puño de la camisa
m'ha caído un topo en gota.

Y tornando en el baco,
baco yo y la mia noya;
ella se encarga una toya
que es tambien por regalar.

Expresiones al Señor
y hasta fins mañana à las
nueve y cuarto sin retrás.

Abur - Pablo Quisenor.

¡Ah! lean la postdata hecha;
La esborrada que à dalt pinta,
es la gota de la tinta
que ha tapado à n' à la fecha.
; M' ha distret aquesta carta!

(parlant)

Pep = Si, ya t' dich que distren forse

Pa Pa = L' home fa tot lo que pot,

pron sap ell lo que li costa.

O
Cacena 3^a/_{II}

Dits, Geroni, menjant pa.

=

Ger = : Din que m' cridan?

Da Pa = Si, Geroni.

Pep = Has de anà a rebre l' didot,

Ger = : Que ve, avuy

Da Pa = : I donchs? -

Ger = : I t' flechs!

Pues dignen...

Pep = : Calla!

Ger = : Muxoni! (ap)

Sino que mentres menjaba... (act)

Pep = : Calla, t' dich!

Ger = ; Ay, te rahó!

Da Pa = Ves correns á l'estació
ab n' Gil, que si pesaba
lo que porta, ho poguen dir.

Pep = Ves que vinguen ben abiat

Ger = Bé m' podria munda l' calsat

Da Pa = ¿Que no es bó?

Ger = Si m' ven algun...

Repari, badan la boca.

(ensenyant las sabates)

Pep = Que n' espatllas de sabates.

Ger = Perqué lo sabates son ratas
de pega n' hi posan poca.

Da Pa = Vei ja, ves, posat las altres
y enllesteix que s' vai fent tant

Pep = Mira arriban d'aquí un quart;

ara no t mudis las cabas

Ger = Cè, si aquestas ya son bonas,

son de vellut de cotó;

las vaigo di a festa majó

cuant hi va m' anà ab las donas

Rep = Bueno, vés

da Pa = ; Cuita, dimoni!

Ara no tornis sense ell

Ger = ; No s' vuitat que deu ser vell!

Rep = Vèsten dich.

Ger = ; Ay si, perdoni!...

da Pa = ; Que pesat!

Rep = ; Si ho es!...

Ger = Men vaigo.

da Pa = Vaiga, y cuita ab nom de Déu.

Ger = I si l' trovo, me l' faigo meu

cuixó roay, no m' dona empaitg

(ven va)

Q
Escena 5^a

D^a Pa y Pepito.

=

D^a Pa = Yo m' entorno cap à dino

à vegeglá un rich l' dino.

Pep = ó Que dius, que ten vós Mamá?

D^a Pa = Si.

Pep = Ya lograre b meus fins. (ap)

D^a Pa = Si arribessin, que m' avisin. (xii va)

Pep = Buens ves, (ap); Ah, ya estich sol

Q
Escena 6^a

Pepito, sol.

=

Pep: Peyám ella, ara que vol.

(Freni una carta closa)

No he volgut que la lleigisim.
Oh, y es cosa; que bufona!
la vaitg rēbre antes d'ahi
sens paguerla encara obri
i sembla a n'ella, de tant mona!

(e'obra)

i No diu fetxa! No hi fa rē,
ho hauria fet per anar ab pressa,
així fora de fe fressa
posant lo que mes convé.

Queridísimo Pepito (llegint)

no estranes que no te escriba,
ja veras tu que esto estriba
en no estar libre un ratito,

pues sabrás que para hacerlo
me he tenido que valer
de mil medios; y á no ser
(que yo no puedo creerlo)
por la doncella de casa
que ha querido ejecutarlo
y para verificarlo
se ha espuesto... (Se lo veite massa)
Ya ves tu pues que otro día
no podré de ningun modo
pero esto lo he hecho todo
por darte alguna alegría.
Así que hayas leído esta
la quemarás te lo pido.
; Si lo hubiera alguien sabido
te escribia... (Estabas llesta.)

Al mismo tiempo te ruego
no me olvides un instante
sabes que soy muy constante
pues pienso en ti sin sosiego
porque eres mi único sol.
Adios pues, Pepito mio,
toma un beso que te envío
yo: = Maria Rosinyol.

Buc be escriu per sé pajesa;
(parlant)

Oh, y ab llapis... be, Deu sé
per qué sense lo tinté'
evitan una sorpresa
No la olvidi aquí m' escriu,
que m' preguntí si puch ferho,
sob que yo no só embustero

per fingi un amor tan viu.
; No pot sé Maria, no;
també m' diu: crema la carta,
; moy! de mi ja no s'aporta
al contrari, aquí un petó (li fà)
A ton nom està estampat
puig guardarla molt comvè;
no ho debia pas sabé
que vingues tan abiat.
; De precis: no aguera escrit
ni pensarhi, .. es di... aixó si
perque crech que pense ab mi
tal com ella aquí ho ha dit.
Que contenta que estaroi
cuom me veji la pobreta
molt distint yo sò Marieta

del que t' va pogné enganyai.
Ara estich ya desichan
de que vinguin per moments.

Escena 7^a

Pepito y Bluiet.

=

Blui = ; Pepito!

Pep = ; Ah! (sorpresa)

Blui = ; Que no t' sens?

Pep = ; Que?

Blui = Aquell grill que està començant

Pep = Malvinatge aquest ricotot,

fuite d'aquí

Blui = ; Sens? fa rich-rich

; Me t' vob eure?

Pep = Frito te dich;

no estich per grills, ; tabalet!

Blui = ; Oh! ... L posaré allá à la sala

Pep = Dich que nó, y tens pot aná.

Blui = Ja que no t vols agafar,
també tinch una Egala.

Pep = Vaya, prou y toca t dos

Blui = ; Me t vols eure? (insistent)

Pep = Repo, oi vinch.

Blui = ; Doni, yo rebre? Agafau pim (Buty)

Pep = D' aquí un rato hi haurà plors.

l
Escena 8^a

Pepito, luego Dª Paça.

Pep = ; Que molest! Ho es à b sumo;

per ço m'crema la canalla.
De primé m'ha mitx sorprés,
perque jo allavors pensaba
sol ab la pobre Maria
Pero veitz que bastant tardan,
Si no fós per la Maria,
jo ab un salt ya m'hi arribaba
Més, aquí no... no la deixo,
quedaria sola á casa;
oh y tampoch podria ferho,
si son pare sospitava...
no convé de cap manera.
Mentres vinguin aquí ells ara,
no cal pas precipitar nos
que per ço la cosa marxa
2a Pa = : No n'vingut encara, noy? (content)

Pep = No Mamà, no pas encara

Da Pa = ¿ Donchs que fàs tot sol aquí?

Ay, ay ¿ y ara ab qui parlabas?

(de repent)

Pep = Jo ab ningú

Da Pa = Pues bé 7 sentia.

Pep = Si, llejia aquesta carta

Da Pa = ¿ Del didot?

Pep = No, de sa filla

Da Pa = ¿ De sa filla?

Pep = Si.

Da Pa = Veyamba.

Pep = Bé, llegeixla, té tres dias

Da Pa = ¿ Y potsé té l'han dut ara?

(mirantla)

Pep = Jo fins ara no l'hi obenta

per que sempre m' destorbaban

Da Pa = Calla, deixem llegir.

Pep =

Prou

No hi volgut primé ensenyarla (ap)

per si deya alguna cosa

que no pogues se escampada;

mes com ara no diu res,

ja la pot llegir la Maria

Ella ray que ja hi consent.

Da Pa = ; Que atrevida! (ap)

Pep =

¿ Que?

Da Pa = (a Pep) ; No agrada!

Pep = ; No es veritat que escriu molt bé

que expressa l'amor.

Da Pa =

; Calla! (llegint encara)

Pep = ; Ah! ¿ que encara estas llegint?

9^a Pa =

Li.

Pep =

Dispensa no hi pensaba.

De seguir que la interessa (ap)
que la mira tant

2^a Pa =

; Com parla!

Se esperit aquesta noja.

Pep =

Be, esperit...

2^a Pa =

Pero, ¿y son para?

Pep =

No sap ré.

2^a Pa =

Donchs es als llins.

Pep =

Quasi bé una cosa iguala

9^a Pa =

No mes falta qu'ell ho vulgui

Pep =

Uixó, aixó, ara es lo que us falta.

En fin, mira, ho provarem.

9^a Pa =

I ves de no encaparrarte.

(li torna la carta)

Ara penso ab una cosa (de repent)
de n' Geroni, i que es panorra!

Pep = i Que vols dir?

D^a Pa = Que anant distret

ni s'ha mudat las sabatas

Pep = Bons rahó que se n' anat

D^a Pa = Tanta pena que li daba

Pep = Si es benent aquell ricot

D^a Pa = Ja veuràs quant vindrà aquí ara

si per cas no ha notat.

Pan (dintre) Si home, si!

Ger = (id) ; Ay vatura nada!

Pep = ; Ah! Mamá, ja son aquí

D^a Pa = Ja m'ho sembla ab la gatzarra

Escena 9^a

Dits, Pan, Marieta, Geroni ab

un sach y un farsellet un
mossó portant un bagul al
coll y un bulto que hià.

=

Pau = Déu vos guard de mal senyós

Pep = ¡ Ola Pau!

D^a Pa = ¡ Ola didot!

Pep = ¡ Marieta! (dantli la mà)

Pau = ¡ Y el xicot? (a D^a P)

Ma = ¡ Pepet meu! (ap. a Pep)

D^a Pa = Joga ab l'gós; (a Pau)

li donarem una sorpresa.

Ger = Ben pensat.

D^a Pa = ¡ Que tal Marieta?

Mar = Oè, y vosté?

D^a Pa = Jo trampedeta,

Pau = Sempre fa alguna zarcia.

D^a Pa = Seria afecte del amor

Pau = Si, d'amor...

Pep = Galla, Mamoi (ap a Da Pa)

D^a Pa = Ara haurien de descansar.

Pep = ¡ Ay Marieta, quina sort (ap a Mar)

Mar = Ja ho pots di, Pepito meu (ap a Pe)

D^a Pa = Verija noya: deyen Pau.

(dantlos cadiras.)

Pau = No hi fa re,

Pep = Deyen si es plau.

Ger = Be i y aixó ara hont ho figuen?

(pe'ls bultos que portan)

D^a Pa = ¿ Que es? (s'assentan)

Pau = Non sach.

D^a Pa = Portaho si diris.

y no diguis ré al noy i sent?

Ger = Zancaré ben bé las dents. (sen voi
dictab) (ab l'altre moss)

Pan = No m'ho fassis si bossins.
(a Ger. pel sach.)

Da Pa = Despues torna (a Ger.) Vaya, vaya;
Be, i y que tal, noya, la dida?

Pan = Ella ray.

Mar = Molt aixorida
la mare

Pan = Per ré s' esglaya

Pep = i que no os deixa fumá encara?

Pan = Si, ja no m'pren la petaca.

Mar = ; Pepito! (ap. a Pep.)

Pep = ; Que n'eto de maca!

Pan = Antes era molt mes rara
(ap. a P.)

Pep = ¿ Com es que no ha baixat?

Pau = Perque ve l' temps de mata

¿ y no s' poden destorbá

D^a Pa = Ja m' sap mal

Pau = S'ha conformat

D^a Pa = Ja venien Pau quins covres,

que han guarnit per la Mercè

Pau = Per çò ho hem fet veni bé

perque la noya ho veiges.

Ma = ¡ Com si a mi m' salvés això!

(ap a Pep)

¿ols per tu he volgut veni

Pep = Prou que ho sè. ¡ Com pensa ab mi

(ap a)

D^a Pe = Heu vingut d'allò milló.

Ger = Ja està tot aconduhit (contint)

2^a Pa = No parlábán d' una noya
segons la carta...

Pan = La noya
dirá lo que ha succehit.

Mar = De l carril ya la portábam,
sobrament qu' una senyora
tot blegat vejam que plora;
l motiu li preguntábam
que li causaba aquell plor,
pero al cap d' un bon instant
hóm pogut anei observant
l perquè de tal dolor
La Senyora estava en cinta

(No os figuen ara entremitx)

(i Pan que volia parla.)

y ~~tenen~~ tenén un gran desitx...

Pau = De camelias blan de tinta,

Mar = ¿Dne ho explico tot yó, ó vos?

Pau = Vaja digas.

Mar = Si m' destorba... (a Pa Pau)

Pep = Ja ho sé yo la torba (ap)

Pa Pau = Continúa.

Mar = Un ram hermos

de camelias yo portaba

y m' ha dit que ella n' tenia

molt desitg, y que faria

que sé yo, si los hi daba

(oy, pagant per ço m' ha dit.)

Pau = Jo hi respost; será capsis

de surti l' ninot, y al nas

teni un desito no petit.

Dich l' nas, perque he notat

que hi tenia simpatia

Pep = ¿ Com pot dea?

Pau = Vens que hi tenia

l' dit rich dintre un forat

Man = Coras d' ell....

Pep = ; Que esten de broms!

Pau = Així he dit que se li dongui

no m' agrada fer pati

Ja pensaba jo entre mi:

per un ram no vuy que s' fongui

D^a Pa = Molt ben fet

Pau = ¿ Si, que hi farem?...

Bé y que tal, y D. Bernat?

(de repent)

D^a Pa = Ha sortit fora ciutat

per negocis; ja l' veurém.

Demà creck que avirbará

Pan = Òel trempat, ò eh?

D^a Pa = Gras y bó

Mar = Sí, que está forse grassó

D^a Pa = B^e equipatre ya es allà,
i no los has dit Geroni?

Ger = Sí

Mar = Donchs aném (a Pan) D'aquí una estora
(a Pep)

Pan = Sí no t'inguis per ço bona
ya hi veitg yo

D. Pa = Estigat aquí.

Pep = Ves Geroni, ajuda n Pan

Ger = Bó, ya volem jugoi al sol.

(ap mirant a Pep y Mar.)

Mar = Ay no sé per qué tremolo... (ap)

Señor Pa = ; Genoni! uouija ; Babau!

Escena 10^a

Marieta y Pepito.

Pep = Ja hem quedat duenyos d'un cuart

Marieta = Si, Pepito meu

Pep = ; Marieta!

Marieta = ; Que t' estimo!

Pep = ; Bufoneta!

un petó...

Marieta = No; fins mes tant

Marieta = M podria observar el pare

Pep = ; ¿ m' estimas?

Marieta = ; Si t' estimo!

Marieta = sols per ço es que yo m' animo.

Pep = Jo també

Mar = M'ho pots proba ara.

Pep = ¿Que vols di?

Mar = ¿Que? Que m deman

vens que tens bona ocasió

Pep = ¿I si m diu ara que no?

Mar = Home probau, no t' esglayis

Pep = Oh, si

Mar = Pues això deus fé

perquè t' crequi de t' que dius.

Aixís jo tindré motius

de saber si m vols ben bé.

Pep = Donchs avuy juro Marieta

que si ton pare jo t' deman

si no ho vol, m faite hermanu

Mar = Jo no ho vuy.

Pep = ¿ No? ... (ab sacarroneria)

Mar = Que eto burleta...

Pep = Si, sarrell. Pero bé, escolta
(rient)

Mar = Com te n riuo, Pepet, de mi.

Pep = Que yo n rich de tu, dius?

Ma = Si.

Pep = ¿ Pues pasabas ansia? (de repent ab coring)

Ma = Molta.

Pep = Contam doncho lo que sufreixas.

Mar = Que eto canalla...

Pep = Si, hermosura;

pero pensa que l criatura
qui bé estima l fa ho coneixas.

Ma = No ts dit tu may cap veritat
com aquesta.

Pep = ò Si, eh? (ab dulzura)

Ma = ; Ay, rata! (id)

Ja m' d'auras fe serenata

Pep = ò Serenata d'amagat?

Ma = Si per cois diu que si l'pare

Pep = Aixis si tota la nit.

Ma = . Pues avuy no m' fico al llit
Pero bueno, y sabs... ta mare.

Pep = Ja hi té bé y també l'papá

Ma = Tanta ditxa no pot se;
res del mon may m' ha anat bé

Pep = Pot se que avra t'hi aniré
si las cosas mudan tant.

Ma = Déu ho fassi

Pep = De segü,
bé et prou bona noya, tu

Mar = Aixó sí.

Pep = Sigas constant

Mar = May à Deu faltà cap agravi

Pep = Fes bé sempre, hermosa, ¿d'ens?

Mar = ; Quins consells! ¿D'hont te aprens?

Pep = Vaja... vaja...

Ma = Bé ets prou sàbi (rient)

Pep = Aixó, prou. (serio)

Mar = ¿Per què t'enfadas?

Pep = Si enfadarme ab tu no puch;
poch saps tu l'amor que t' duch.

Mar = Si, y yo nó... Moltes vegades
cuand á casa estich soleta

sols pensá que may te veity

tot m' arribá si dar mareity,

si Pepito meu.

Pep = ; Mo sui eta!

Lue eto bufona y; que bon còr!

di, ya ho se' que tu m'estimas.

(acostanski)

Mar = Vamos...

Pep = ; Lue?

Mar = ; Perquè t'arrimas?

Pep = M'adelanta l' nostre amor
un petó a n' aquesta mà

Mar = Si n' observan...

Pep = Un moment (Li fa)

Mar = Ara prou.

Pep = ; Prou?

Mar = Lue to dolent.

Vés... (dantli un copet)

Pep = Uy, uy, quin mal que m' fa!

Mar = Lo del noy

Pep = ¿Quin? (fent l'ignorant)

Mar = En Guimet.

Zot te recorda

Pep = Maria,

fins me recordo del dia

que usito caminà

Mar = ! Ximplet!

Pep = ¿Que vols dir?

Mar = Que dius mentida

Pep = La mentida ab mi no é rosa

Mar = Si l'has dita tan regrossa...

Pep = Donchs preguntau à la dida

Ma = ¿A la mare?

Pep = Dona es clà.

Mar = No t'va pas crià, Pepet

Pep = Bé, ya ho sé, vá cria'n Lluís et

Mar = Home i donchs com ho sabrà?

Pep = La familia nostre y teba...

si i coneixen de molts richs,

aixis es que son amichs

y saben la vida meba

Mar = Ara veitg que no menteixes

Pep = Ah, i fins ara no ho has vist?

Ma = Bé per ço no t'posis trist.

i Que m'estimars?

Pep = Ya ho coneixas.

Mar = i i aixi sempre pensaràs?

Pep = Hasta que arribi a la mort

Vens que es ten ton mon amor

i i tu, no m'abarriràs?

Mar = De sentirho aixi m'fé mal

¿Que t'agrada fer pati?

Pep = Fer pati, no, no está en mi;
això es ser molt criminal.

Mar = Jo t'inch pò, estimante tant,
que pesada hasta 7 veré

Pep = No ho verás, no, no pot sé.

Mar = És que yó soch molt constant
cuond estimo, estimo molt.

Ma familia, per tu, obrido.

Pep = Com que soch jove y corido.

Mar = Si, lo que per mi et, l' sol

Pep = ¿Ploraries di m' moria?

Mar = No ho sé

Pep = Cà, m' sembla que no.

Mar = Pot sé no faria això,
pero molt mes patiria.

En bé saps que hi estot mala
y es per no pogué plorá
Pep = No ho acabis d'explicá.

(ap) Tot per quell tocat de l'ala
la fa demaná y despues
la planta.; Es ver molt sabatje

Mar = En ya se que no tens tatra

Pep = ¡ Pobreta! ; que hermosa que es!
delicada com bombolla

Mar = No d'hermosa yo no ho soch

Pep = ¿ Donchs que ts lletja?

Mar = Això tampoch

Loch... de las que n'hiá mes collos

Las jermanas si que ho son

Pep = Grech que t demblan una mit

Mar = De las dugas, la més xica.

Pep = ¿també es guapa?

Ma = ¡bue compon!

ab la gran no competeix

Per cò t' dich que m' sembla à mi

Pep = És que yo ya t' veig veni

Ma = ¡bue vols di? (rient)

Pep = ¿ot diverteix

Ma = En fi, tu t' explicaria's

Pep = Mira ya no dich res més.

Ma = ¡bue t' enfadas?

Pep = Si, per res

m' enfadaré. Qui n' fés cas....

dius que tu no vols ser guapa

si per mi ho ets hasta massa.

Ma = Per tu, si, y encara escasa,

mes pe'ls altres no s' escapa,

és passable.

Pep = Ja ho comprendr.

Donchs per mi ho et tot, fins Reina
del món

Ma = ¡ Si, !... Noy, quina feina;
vencs qu'anem tant malament

Pep = De politica no n' sé

Ma = Si m' dius Reina.

Pep = Bé, del cor

Ma = Som b' Preys, donchs del amor.

Pep = Així encara acceptaré

Un altre... (per un petó)

Ma = De cap manera. (retirant la

Pep = No mes un xi...

Ma = No pot essa.

Pep = Ja te l'faré ben depressa

Ma = ; Que et tu n'ont!

Rep = ; Que t'altera?

Ma = Home, prou que me l'fais.

Si no t'puch nega, ni aixi

(punta de dit)

Ja te n'vals...

Rep = Donchs te l'faitz, oi, (l'fai)

aqui estai

Ma = ; Bo! (ap. veient surti a Geroni)

Ger = (ap. gratouse l'clatell); Noy, que gras!

©
Oscena 11^a/₁₁

Geroni, Dito, luego bluiset, y despues

Pan y 2^a/₁₁ Paça.

=

Rep = ; Que vols tu? (oi Geroni)

Gen = No hi vist pas re

Pep = Ja s'endressat l'equipatge?

Gen = Ja está tot ben arreglat

Ma = Veyam si hauris tingut temps

per no machucá lo vestits

Lluis = ; Meira, Pepito! (vé corrents)

Pe = ; Bah, l'altra!

Ves amagat. (a mar)

Ma = No m' coneix

Lluis = He agafat dos sargantanes

Pep = Semblas l'roy de las bestias

blensa aixó

Lluis = No; si m'agradan.

Da Pa = Pepito, distrau-lo. (cridant si mitja

ven treyant l'cap)

Pep = Vaity. (a Da Pa.)

Da Pa = Vè, f glichet... (id com antes)

Ger = (ap) ; Ay, quina grossa!

Pep = E'ú, ó cuantas t'en menjarias?

Lluí = ó yo? de que, de sargantanas?

(Pan va sortint ai poch ai

poch colocanse detras de

Lluíset per taparli ls ulls.)

Pep = De l que vulguis

Lluí = ó De l que vulgui?

Pan = ó Qui soch? (ab las mans tapen ls
ulls de l noy.)

Lluí = ; Ay, noy!

Ger = (ap.) ; Veyam ara!...

Pan = Dich. ó qui soch yo? -

Lluí = Un ximple.

Da Pa = Boí.

Pau = Vaya noy, aixó m'agrada.
(descubrintlo)

Lluís = ¡ Mòra noy; l' didot!

Pau = Si

Lluís = ¡ Ay macatro!...

Ger = Vatia nada.

Pau = Vina, noy; ¿ que no m' coneixas?

Lluís = ¡ Cà! ni menos hi pensaba

Pep = ¡ Que parat!

Da Pa = ¿ No li dius re?

Preguntali com ho passa,

y per la dida

Lluís = ¿ Que ha vingut?

Pau = No fill; s' ha quedat a casa.

Lluís = ¿ Donchs perquè hen vingut vosaltres?

Pau = Per veurer las firas, ara.

Blui = Jo aniré à la professó

Pep = Si, com las festas passadas (ap)

Pau = ò Testit d'angel?

No, nó, cá;

La Mearia m' compraria una hatxa

Pau = ¡Noy que tropa que farás!

Blui = ¿al sabatas escotadas

Pau = Ja vindrem junto ab la noya

Blui = ò Buina noya?

Pau = Aquesta.

Blui = ¡Dara!

Pau = ò Que vob dir! No la coneixes?

Blui = Es la primera vegada

que la veitg

Pau = No t'convenia?

(à Maria)

Ma = : Sabeu que era petit, para
cuam lo van veni a busca?

Pau = No se n pot recorda, vaixa,
en no habente vist may meo.

Blui = : Oo don pare, voste (a Pau)

Ma = Vaya;

Deu me l mantingui molts anys

Blui = ; Mea noy, que es gran!

Pau = ; Ah caramba!

o que no has vist lo que te m dent?

D^a Pa = Ah si, una cosa molt maca

Blui = : Voste ho sap? (a la mare)

D^a Pa = Be, ho van llegi

Pau = Ja veuria donchs, D^a Pa, a
dona gust de mirá alló

Blui = Be, o que heu dent?

Pa = Ja ho veurás ara.

Portem aquell sach, Geroni

Ger = ; Vey!

Rep = ; ¿Has mudat las sabatas?

Ger = ; ¿Do?...

Da Pa = Ni saps may lo que fais.

Ger = Si no me l'has le mudadas.

Da Pa = Oye ho se prou, te n'has anat
ab las que allavors portabas.

Ger = ; Ay te rahó! son las mateixas
que are porto, foradadas

Da Pa = Que et distret y descuidat

Blui = ; Vaija! ¿allo, que no vé encara?

Da Pa = Vamos, ves.

Blui = Cuyta á venir

Ger = Ja ho faré (sen va)

Pep = Ben compte à caura

; Que n' es d'ou-estruis!

Da Pa = ; Oh, y tal!

Pan = ; Lui, en Geroni?

Da Pa = No pas gaira...

Ma = Be' sembla prou bon ricot

Pep = Prou, yo crech que hasta n' es
masa

Pan = Vaya, vaya, qui ho diria
t' has fet tot un home. (à Blui)

Blui = Ah palla

;) temps...

Pan = Just.; Lu' es ouixerit!

Da Pa = Lixerit ray.

Pan = Donchs m' agrada.

Blui = ; Mox, que triga aquell ximplet!

D^a Pa = Oi, cuidado com se parla.

Pau = Home, no t tornis dolent

ó sino....

Blui = Donchs perquè tarda -

D^a Pa = Perque pesa, ó ho tens entes?

Pau = Ja es aquí ó veus?

Blui = Ah....

Ger = La saca....

(entrant)

Blui = ¿Que hi ha dins?

D^a Pa = Ara ho veurds.

Ger = Ahont la poso?

D^a Pa = Aquí, la taula

Pau = Ves destapa tu mateix

Blui = ¿Que deu ser?

Pau = ; Vatura usada!
(dantli una cadira.)

te, Lluïset puja aquí dalt
Lluï = ; Luina cosa embolica oba. (onfilat i
la cadira y destapajnt
(l sac.)

; Ay Mamà!...
2^a Pa = ¿Oe l'has trobada?

Lluï = Si Mamà; hi ha una tortuga

Pau = Ara si que l'has clavada,

Lluï = Ay nó, nó...

2^a Pa = Vaja, ¿que tens?

Lluï = És un cap

2^a Pa = Dé que?

Lluï = De saca.

Pau = ; Otro que tal! (rient)

Lluï = No ho conéch.

Pau = Home, mirali la cara;

Da Pa = No eto pas bon fissonomista.

Lluï = Ura si, que l'hi encertada

Da Pa = Digas que es.

Lluï = Pollastre d'indi.

Pau = Vairja, al ultem l'has guanyada

Da Pa = Per dinà, l'ensetaróm.

Pau = A tu, dir que no t'agrada.

Lluï = Aixó si m'en donan póch.

Pau = Ah pitlo, que la sapo clarga...

Da Pa = Vairja aném á arreglar aixó,

Ger = Geroni, y cap á dir; anda

Ger = Bueno

Da Pa = Vina tu Marieta,

que t'uy fé seguir la casa

Ma = Si, te rahó

Lluï = Anirem á l'hort.

Ma = Pepito, fes queda al parol, (ap à Pep)

Pep = Bueno, ves ab la Mamá (id.)

Pau = Vaija, aném.

D^a Pa = Apa, tu passa. (à Ger)

Pep = Esperens un rato Pau, (ap à Pau)

Ger = ¡ No veniu? (à Pau y enduyentse l'och)

Pau = (à Ger) ¡ Ja va! (à Pep) ¡ M demanas?

Pep = Si, touch de parloí un rich. (ap à Pau)

Pau = Ja vinch prompte, Dª Paca

○
Escena 13

Pepito y Pau.

Pau = Digas, noy, Job hem quedaít

Pep = Lo que yo ara los vaitx à di

es cosa de fer pati,

y es que estich enamorat.

Pau = Fins aquí no hi veitg...

Pep = Ja ho ve

Re d'estrany te enamorar-me,

peró yo ab qui vuy casar-me

no sé pas si ho podré fé

Pau = Vaja explicot. (obue vol dir)

Pep = Coneixen un ~~+~~ ricot jova...

Pau = Dos y tot; no es cosa nova.

Pep = Vamos... bé, parlo per mi

Pau = ; Ah, tu si prou que t'coneck

Pep = Loch honrat.

Pau = També, no manca

Pep = Donchs volobria la me' Blanca

d'una noya.

Pau = Aixó ya ho crech,
mes... no entenck lo que tu dius.

Pep = Prou que ho sé. (ap)

Pau = Parla mes clà.

Pep = Sense embuts, deume la mà
de vostra filla

Pau = 7 en rius...

vaja sempre estas de broma

Pep = Res de broma, molt formalis

es per ella que allí dalt

yo pujaba

Pau = ; Que dius Roma!

Pep = Ja vejen si aixó fa riure.

Pau = Ay yo t' tock; bah no ho puch crech

Donchs yo ré vaitz sabé veure

Pep = Contenten, yo no puch viure

Pau = ¿Que contasti? ¿dols per ço
m'heu convidat? (algo ironich)

Pep = ¿Que vol di?

Pau = Per sorprendrem, es clai, si:
y enganyarme

Pep = No, aixó no.

Pau = ¿Donchs, ¿aquesta emboscada
que significa?

Pep = Vos ho dieu.

Poch saben lo mal que m'heu.

Pau.

Pau = ¿Yo?

Pep = Ni una punyalada.

Heos va m'convidat es molt cert,
mes vá sé per questa festa.

Pau = La sanch m'puja á la testa

y l'entoniment se m' peut

Pep = Pero, Pau: ¿que volen di

tantos misterios? responen;

vaito creyent que no volen

que la noya s' casí ab mi.

Pau = Net, no ho vuy. Aquí está tot

Pep = Mes ¿perque? Quina mania-

Pau = Perque el poble ya m' diria

que l'hi venuda per l'or

y á una filla may la vench;

si soch pobre soch honrat,

dientme aixó m' has insultat.

Pep = ¿Qui ho insulta? Jo m' encench

Pau: ¿acás no s' pot casá

una noya pobre ab mi?

Pau = De pognerse casá, si;

mes la meba no serà
per la rahó que t'hi dact

Pep = ¿ Per sé rich?

Pau = Si, y ella pobre.

Pep = Donchs així l' amor se m' roba
cuant lo popble està enterat.

Pau = ¿ Enterat dius?

Pep = Si, y no pòch

Pau = Donchs yo no, y es lo que m' pesa

Pep = Pues la gent per tot ho resa
com la doctrina.

Pau = Yo t' flech.

Pep = ¿ Vos estimen la Maria?

Pau = ¿ Si l'estimo? Sol es ella
la que consola ma estrella
Desgraciada.

Pep = ¿ o ¿ si 5 moria?

Pan = ¿ Que vots dir?

Pep = Que ha estat malalta

ya ho sabem milló que yo,

y es fácil que dantli un nó

(perquè sols per mi i exalta)

li darian un trastorn.

¿ si es cert que l'estimen,

cregueu-me Pan, no vulguen

que tant prompte deixi l'món.

Per mi plora y en mi pensa,

per mi sé que ella suspira,

per mi sols es que debria

per mi, en fi, sa salut l'lena.

Pan = Pot sé algú altre la recull;

per mi rabas, per mi naps;

lo que vaitg que molt bé saps
es. I mi. i Ay l cap me bull!

Pep = És a dir que no cedin?

Pau = Ré d'això m'ha convenent,

y no siguis mes totut

Pep = Vaitg a busca un recurs viu (ap)

o si ho sigues que perilla... (alt)

Pau = o Que perilla? (ab ansietat)

Pep = L vostre honor

Pau = ; Desgraciat! (amenassant)

Pep = (ap) ; Oh Déu, favor!

Pau = Parla Donchs.

Pep = La vostra filla...

Pau = o Que? Respón

Pep = És deshonrada,

Pau = ; Deshonrada! (gran crit)

Pep = Li ; Per Déu! (tapantli la boca)

que ningú sospita ré.

Pau = ; Yo somio!... No pot sé!

Pep = Per favor, Pau, no criden

Pau = ; ¿ qui estat lo vil traïdo?

Respon prompte

Pep = Yo hi estoit

Pau = ; Bé, m'has dit! (absant una cadira)

Pep = ; Pau, per pietat

que ho describis!

Pau = ; Sens raho

(refrenantse)

Pep = Ja veuen que vuy cumplo
per que m' toca a mes l'estimo.

(ap) Guasi m' sembla que m'animo.

Pau = ; Ves qui ho havia de di!

Pep = Consentiu, y el vostre honor
queda intacto desseguida

Pau = ¡Has robat la meua vida!

Pep = Pau, volenho, per favor.

¿Que dirá, si ho sap, el poble?

Pau = ¡Sob pel poble yo tremolo! (exp)
¡Si de rabia ya m'erbolo!

(alt) M'has ben dat prova de noble

Yer que pe l' dir de la jent
no volia darbe si un rich.

Pep = De la jent sempre m'en rich

(ap) Quasi sembla que hi consent.

(alt) Qui critica may ré dona;

la jent sempre vol sabé,

y aixó Pau... no pot pas sé.

Pau = ¡Dén! ¡Que ho ignori la dona!

¿ T' tens pares que ja ho saben?

Pep = Saben bé que no estimem,
sols desitjant que no casem

(ap) Recurs màgic

Pan = Doncos deïvam

Ja que tu has causat el mal
ets tu qui el deus repara

Pep = ¡ Oh, mil gracias! no ho sabria
ningu mes

Pan = ¡ Ah! (respirant)

Pep = Sí formal.

Pan = ¿ Mes com va pogué se aixó?

Pep = Una locura d'amor

Pan = Papet, m'has ferit el cor

Pep = No remyen lo noya

Pan = No.

Pep = De vergonya ó mortícia

Pau = ; Pobre noya!

Pep = Per Déu féu
com aquell que no ho sabén.

Perdoneula

Pau = ; Qui ho diria!

Pep = Acabém aixó abiat ora

que no us escoltés ningú

Pau = ó Que pot se no ha vist algú?

Pep = Ni una mosca

Pau = (crisant) ; Noya!

Mar = (de dins) ; Para!

Escena 13^a

Dito, Maria, luego Geróni y Pluisset.

=

Mar = ¿Due m' criden? (surrint)

Pau = Si.

Pep = (ap) ; Per pietat!

Ma = ¿Due volen?

Pep = (ap) ; Ay!

Pau = Vina escolta:

¿Diu que estimas n' Pepito?

Mar = Per mi no es pas cosa nova

Pau = ; Ja!... ¿Vols di?

Mar = Si, fé molt temps

Pau = ¿Fé molt temps, eh?... (absorta)

Pep = (ap: á Pau) ; ¿Inqueu compte!

(ap) Es capás de descubrirme.

Ma = Sol que m' creya que era brava

¿no os ho gosaba á di

Pau = ; No gosaba!... ¿D'ara gosas?

Mar = Oia oi.

Pau = No has enganyat.

Pep = ; Que feu Pau! (ap. à n'ell)

Pau = (a Mar) ; I tens vergonya?

Mar = ; De què pare? (admirada)

Pep = (ap à Pau) ; Pau, - Pau!

Pau = (veient entrà à Gregori y Bluiset) ; Bó!

Mar = ; Pare! (plorant)

Pau = ; Balla! -

Ger = (à Bluis) ; Papallonas?

oi no n'he vist

Pep = (ap) ; No' he sabrat!

Bluis = Prou, si n'hi havia una colla

Pep = ; Que demana aquet, Geroni?

Ger = Bèi, ... no sé que s'empatolla;

m'ha fet enfilar en un arbre,

stiu que hi veyá shugas pollas,
papallonas y pardals

No he vist né; que feyna! (espolsantse)

Lluís = (cremát) ; No olta!

Pep = Veyas, crida la Mamá (á Ger)

Ger = ; La Mamá, dius?

Pep = Si, home, monta.

Pau = Dixi luego acabarem. (ap)

Ger = ; Donya Saca, vingui prompta

(crident desde la porta)

D^a Pa = ; Que hiá? (de dins)

Pep = Vina. (crident id)

Ger = (ap.) Bó ; que té

la Maria? Veitg que plora.

Lluís = Posté, ; que té? (á Mar)

Mar = ; Bé, fill meu.

Blu = Ay, ay.

Pep = Bluset, vés à corra.

Ger = ¿Que deu tenir? (ap)

Pau = Tu, Marieta,
la senyora es à la bora.

©
© © cena 1^a y 2^a y Ultima

Dits, D^a Pa que surt correns.

D^a Pa = ¿Que volen? He tardat tant.

¿Mes que plora la Marieta? (de repent)

Pep = Ré, una broma de son pare,
com que sempre está de gresca.

D^a Pa = ¿Que tens, digas?

Ma = Ré senyora.

Pau = No té ré; son amoretas
(disrimulant)

Plora perquè l'he enganyada;
com no sap seguir la beta.

D^a Pa = Ah, ja ho veitg.

Mar = (ap) No ho entench prou.
¿ que vol di?

Pau = Ves, la beneyta
s'ha cregut que no volia
que s' casés. . . .

D^a M = ; Ay que tonteta!
Si, Marieta, si que ho vol.

Pau = ; Vaya, ¿ donchs! Sembla una nena
¿ i vostes, consentiran
que l' seu filla . . .

Pep = Si, home, així esperan.

D^a Pa = ¿ Que s' casí ab la noya? Si.
com mes abiat. . . .

Pau = (ap.) Va depressa.

(alt) Donchs per mi, oi vol demai

Mar = ; Que es lo que sento! Sorpresa
com aquesta... (ap. contenta)

Da Pa = ; Ya hi vens bé? (a Maria)

Mar = ; Si hi vinch bé? ; Jo, prou!

Pep = (ap) ; Pobreta,

si ho sabia lo que he dit!

Da Pa = En aquest món tothom pecca

Pau = (ap) ; A mi oi que m'han pescat!

Da Pa = ; Jo estás contenta, Marieta?

Mar = Si, senyora.

Da Pa = Dona, escolta:

(portantla apart a l'esquerra:

de modo que fasin tres grups.

Ger. assentat al banc ab un blaiet)

Pep = Ja ho veyén... (a Pan, en son grupo)

Pan = (ap) Sembla ignorant

Pep = Escoltén

Pan = ¿Lue?

Pep = Prometén

no descubrir ni una Zeta

del que yo ara os vaigo a di

Pan = Paura prompte, per la Verja,

t'ho prometo; sapo qui só

Pep = Per ço que ho sé, os vuy sorprendre

Pan = Lue serà... potser la noya...

(quelcom parlant, baix)

Man = ¿No ha sentit lo que a mi m' deya

(a D^a Pa)

D^a Pa = Vens que sempre està de bromar.

Pan = Quita parla. (a Pep.)

Pep = ; Que es doncella!

Pan = ; És doncella! ; No m'enganyas?
(ab ansietat)

Pep = No es enganyo, pero ; alerta!
que ella no sap res d'aixó

Ger = ; Ya l'has morta! ; Que no hi veigas? (a Bluis)

Bluis = Bé, donemli globulillos.

Ger = ; Pobre ongra!

Mar = (a sa vaca) No s'en reya.

Dii Pa = Dona, di.

Pep = Jo es enganyat

ab la força de consciencia.

Ja ho habia probat tot,

pero vos sempre ab sanch freda;

he buscat lo recurs màgich

7 exposant-me a mi també.

Pau = ¿ Dios vitat?

Pep = Oh si, mireula,
pobre noya no es capás,
de tal cosa

Pau = Si yo ho deya;
no pot sé deshonra á casa

Pep = Bom á mi, Pau, perdoneula.
Brech que per ço no hem remyit.

Pau = Dy, yo perdo la xabeta
d'alegria. ; Yo, sé honrat! -
; Filla Meba!... ; Marieta!

Pep = Brech que no m' rechassardu

Pau = Tina.

Mar = ; Pare!

D^a Pa = ¿ Lo veus ximpleta?

Pau = Perdonam. (abrazantla)

Mar = ¿Porque?

Pan = Senyora

perdoni. (a Da Pa)

Da Pa = Tot se dispensa

Pan = Noya, es tant lo que t'estimo. —

Pep = De content fins rapapieja (ap)

Pan = Si t'pensabas que t'enyaba,
tot broma era, mes no veya
que t'perjudicaba

Mar = ¡ Pare!

Pan = ¡ Filla!

Mar = (ap) Aquet camí la Verja
m'ha escoltot

Pan = (a Mar) ¿ Tu vols casarte?

Pep = Aixó sols es lo que anhela. (ap)

Mar = Si es del vostre gust. ...

Pan = ; Si ho es!

sols per ço no se que m' deya.
(op); Poch haurat! Bue digui l' poble
no l' hi dech ni una pesseta

Mar = ; Gracias, Pare! Donya Paca,
Deu li pagui

Da Pa = Filla meba.

ya es pagat. i Yara quant temps
necessiten per la festa?

Mar = Bue ho digui n' Pepito, aixó.

Pan = ; N' Pepito? Vaja, pensa. (a Pep)

Pep = ; Bue ho sé jo l' que es necessari?
Bui ho sabré milló, aixó es ella.

Da Pa = Digas tu donchs, vaja. (a Mar)

Mar = ; Jo?

Da Pa = Si, dona.

Mar = ¿Yo?

Pan = Bah, contesta...

vamos cuita.

Mar = Yo en mitx any

ja n' estich prou.

D^a Pa = Dixis Me arietou.

Mar = Com que m' haitg de fer la roba.

Pan = Bé, está clar; per la part meba
yo t daré un rellotje d'or

Pep = Jo unous joyas ben maquetas
y el meu cor que mes desitjas

D^a Pa = ; Noya, pots estar contenta!...

Ger = ; Ay carat! y donchs que s' casan

D^a Pa = Brech que si.

Qui = ; Ma noy!

Pan = Bé ho sembla

Blau = ; Que confits que menjarèm!

Pau = ; Alsa noy, quin tip de crema!

Pep = Ara passadas las firas

comensarèm nostra feyna,

y esperà que vinga el dia

de casarnos : Eh Marieta?

Mar = : No ho dius tu?

Pau = . Tot s'ha arreglat.

Pau = Ara un rich....

Pep = : De que?

Pau = Paciencia....

D^a Pa = Mirèn Pau que m de dinà

Pau = Es que l publich s'impacienta.

Digas noy alguna cosa

pels senyors. (a Blau)

Ger = di, di,

Da Pa = Depressa

Lluï = ò Jo? si m'en dono vergonya.

Pan = Home bé, digalshi senca.

Da Pa = Que regalin una cosa
per la noya, que es promesa

Lluï = Jo no sé... Digau Geroni

Ger = Si... també

Pop = Alguna bestiesa

Lluï = Ah ya se que di, Mamiá.

Da Pa = Varja, digas, donchs

Pan = Comensa.

(al pifflich)

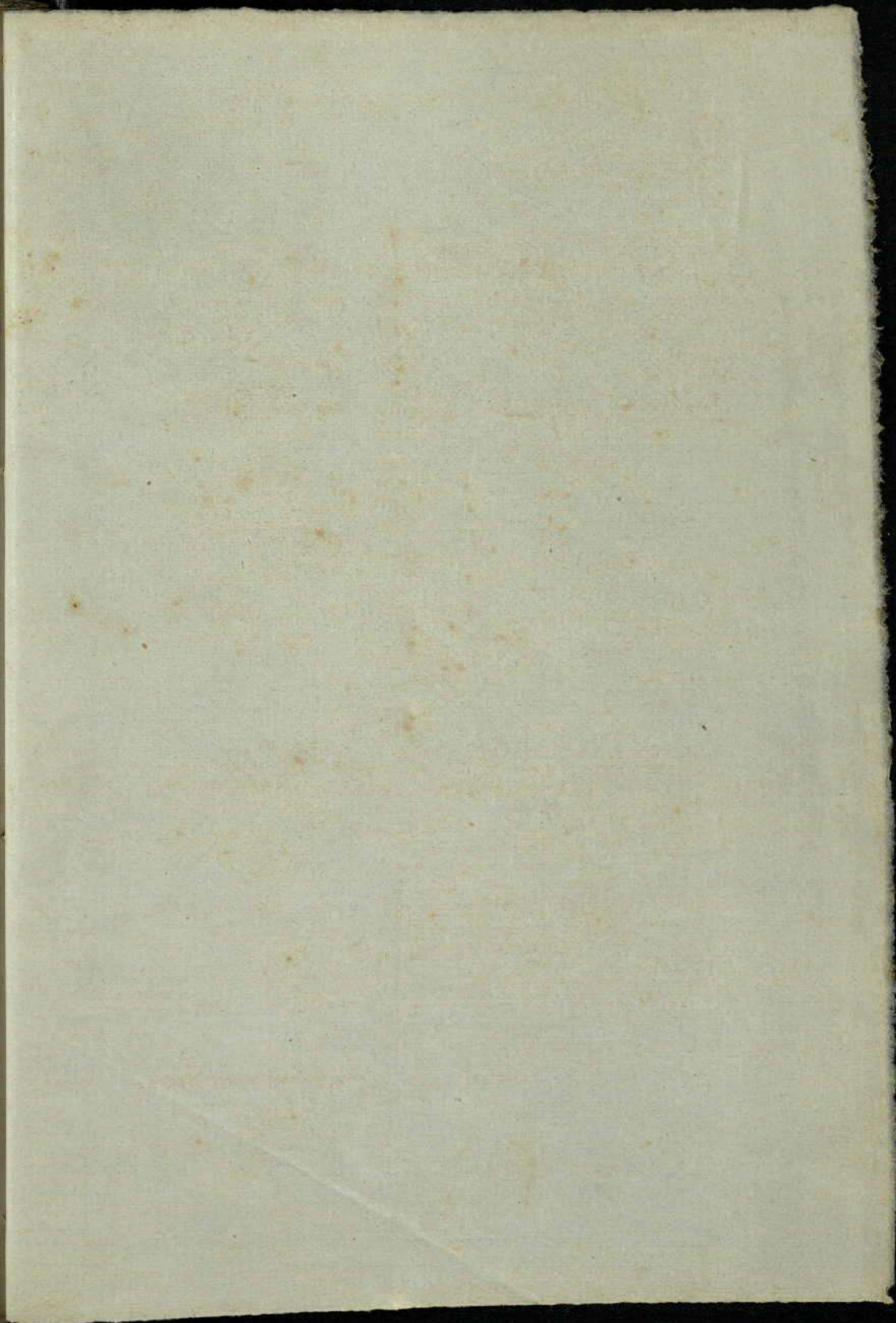
Lluï ~~La~~ La persona no es escullida
mes no sen burlin del tot.

Pan = Ja sabem que no es mentida
quí en cert puesto han fet la Dida

(dant la ma à l'uiset)

mes, a qui hem fet lo Didot.

Fora, que can l Zelo.

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

/1006389496